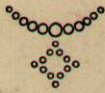


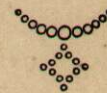
Goigs en
de
Divina

de les Ànimes,
que es canten en l'Església



alabança
la
Pastora

Maria Santíssima,
del Sant Àngel (Caputxins)



Pu'x al ramat peixeu
les flors d'amor de Déu,
gentil Maria,
deu-me'n un brot a mi,
que les roses d'ací
fan sinó espines:
ja els dic adéu-siau:
doneu-me-la Vós si us plau
l'herba florida.

Al barret de pastor
duu una poncella d'or,
al Cel collida,
més dolços que la mel
tón els olors de cel
amb què ens hi tira.
La vostra olor ens atrau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

On ella assenta el peu,
papallonets beseu,
clavells hi riuen:
on gira l'ull tan dolç,
canreu-hi rossinyols!
ja el sol hi brilla.
O aurora que ens el dau:
mostreu-me-la si us plau
l'herba florida.

En sa galteta en flor
treien bonic color
roses i lliris,
mes ai! lliris tan bells
cercant perduts anyells
s'emmorenien.
O rosa, o lliri blau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

El xai diví en sos pits
viu de lliris florits,
encens i mirra,
els altres viuen d'ell,

del camp més ros i bell
puix és l'espiga.
Floriu per mi i granau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Del bon amor estel,
guiant-nos cap al Cel
canta i refila,
pels tendres aimadors
fent guirnaltes de flors,
i sajudida.
Si un brot per mi en guardau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Si tenen mal de cor,
sa carbasseta d'or
l'endolcira,
qui mor tantost reviu,
si de bon cor li diu:
Ave Maria.
Ave mon cor decau!
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Ací baix al torrent
si n'hi roda un serpent
de nit i dia,
a tot anyell que naix
el tira daltabaix
de l'aspra timba.
Floriu rosa suau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

La pastora sorti,
i amb gaiató d'or fi
ja l'embestia,
l'esclafa a cops de peu,
i a l'arbre de la creu
ben fort el lliga
Vós que son cap xafau:

doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Se'n enamora un Déu,
en tron d'or l'asseu
dalt, a la cima,
sa corona en son front,
sota son peu el món
i sa harmonia.
Vós que l'amor robau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

El sol és son vestit,
el mantell de la nit
sa mantellina
per a brodar-la els cels
donen ruixats d'estels
i pedreria
Reina del mantell blau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Mes ella encara ens diu:
«xaiets, veniu, veniu
a qui us estima;
jo us guiaré amb dolçor
a pasturar la flor
que no es mustiga».
Vós que amb llet la regau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Ens peixarà amb sos dits,
ens donarà sos pits,
font de delícies:
Veniu! que es viu a plaer
a l'ombra del roser
que és sense espina.
Puix als anyells en dau:
doneu-me-la si us plau
l'herba florida.

Y. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.

R. Un digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS:

Deus, qui universum mundum ineffabili providentia regis atque gúvernas: praesta nobis fámulis tuit; ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédime satiati ad caelestem pátriam securi perducámur. Per Christum Dominum Nostrum. Amen.